

[Gert Petersen.]

meget alvorlig mistanke om, jeg tør godt sige sikkerhed for, at hvis man gør det virkelig, for alvor, ja, så vil man opdage, at bloktilhørsforholdet er en hindring for en sådan politik, hvis den skal være virkelig seriøs. Dette skal ikke opfattes som en opfordring til, at man skal afstå fra at prøve.

Og så til de konkrete forslag, som ligger på bordet.

Der er for det første spørgsmålet om den europæiske sikkerhedskonference. Det er jo noget, som efterhånden alle er enige om, og det er da et stort fremskridt. Der er udvikling i tingene, thi for en 4-5 år siden var man jo ikke enige om det. Nu er alle enige om en sikkerhedskonference og om, at der bør tilstræbes en almindelig europæisk sikkerhedsordning. Men det er jo ikke nok med disse almindelige generelle betragtninger. Der må noget konkret til, og her synes jeg, at det socialdemokratiske forslag indeholder konkrete skridt, det indeholder noget konstruktivt. Man foreslår en uformel drøftelse mellem europæiske stater, og at Danmark, helst på nordisk basis, skal tage initiativet hertil. Her er noget, som var værd at diskutere, og som under alle omstændigheder ville være et skridt på vejen til en egentlig sikkerhedskonference. Det ligger helt klart i forslaget, at det er ikke den egentlige sikkerhedskonference, der her er tale om, men et af de skridt, som må tages.

Desværre ser jeg i regeringspartiernes forslag ingen angivelse af, hvilket skridt der bør tages, men blot nogle almindelige betragtninger om, at man skal virke for tilvejebringelse af en europæisk sikkerhedsordning. Selve konferencen er i øvrigt forsvundet i denne forbindelse. Man skal undersøge det ene og det andet, der siges ikke hvilket, men man skal sådan foretage nogle undersøgelser. Man kunne lige så godt stille et forslag om, at fred er bedre end krig og vi vil hellere have fred, end vi vil have krig. Det ville vi også være enige om. Der ville være lige så lidt konkret i det. Der forekommer mig ikke at være noget konkret i det forslag, regeringspartierne er kommet med, og det kan kun opfattes som et nej til forslaget om, at Danmark skal tage et selvstændigt initiativ og samle politikere fra europæiske lande for på uformel basis at drøfte sikkerhedskonferencen. Det kan kun

opfattes som et konkret nej hertil. Men naturligvis, man bryder sig ikke om at sige et konkret nej, og derfor giver man det denne form, derfor iklæder man det almindelighederne.

Så er der spørgsmålet om Portugal og Grækenland, Danmarks alliance med dem, våbentilførslerne til disse lande. Jeg må sige, jeg blev noget overrasket, da hr. Svend Hugaard fortalte, at regeringspartiernes formulering er stærkere end den af socialdemokratiet foreslåede formulering. Jeg kan ikke læse formuleringen i regeringspartiforslaget på anden måde, end at vi i hvert fald ikke vil være med til at styrke regimet i Grækenland. Nå, ja men så er vi da enige om, at vi vil ikke være med til at styrke regimet i Grækenland, og det er naturligvis noget, men der er et stykke vej herfra og så til at sige: vi skal for alvor prøve på at få standset våbenleverancerne fra de med Grækenland og Danmark allierede NATO-lande til Grækenland — og det samme til Portugal. Det er et konkret skridt, det er et konkret initiativ. Det er mere end en almindelighed. Man kan have sine tvivl om, hvorvidt det ville lykkes, hvorvidt det kunne lade sig gøre, og jeg tror såmænd, at det, der ligger bag regeringspartiernes afvisning, er, som tidligere talere har været inde på her, at de har svaret, de ved nogenlunde, hvordan det forholder sig, og det ved udenrigsministeren, og udenrigsministeren tror såmænd nok slet ikke, at det socialdemokratiske forslag lader sig praktisere.

Men så er vi efter min opfattelse tilbage i min kritik af de konsekvenser, som NATO-tilhørsforholdet har. Hvis det er sådan, at forslaget ikke lader sig praktisere, så burde det give direkte anledning til, at vi tog tilhørsforholdet til NATO op til overvejelse, og ikke bare til, at man gik let hen over sagen og søgte at komme uden om den med en erklæring om, at vi vil da i hvert fald ikke styrke det onde regime dernede i Grækenland.

Nogle af de samme betragtninger vil jeg lade gælde for Portugal og våbentilførslerne til Portugal. Jeg skal komme tilbage til spørgsmålet om den portugisiske kolonikrig, men jeg skal ikke lige i denne forbindelse komme mere ind på det.

Dernæst er der problemet om Tyskland og Europapolitikken. Her må jeg forstå det